

Напередодні найголовнішого державного свята – Дня незалежності України – друг нашої книгозбірні, учитель-методист із села Благодатного (Золотоніщина) надіслав свого вірша, присвяченого непересічному сьогоднішньому нашої Батьківщини, народ котрої ось уже півроку дає героїчну відсіч рашистській навалі.

Борис Артеменко

ПЕРЕСИЛИМО! ПЕРЕБОРЕМО! ПЕРЕМОЖЕМО!

Мирно Вкраїна натомлена спала...
Тиша лунка раптом замертво впала.
Ріками праведна кров полилася,
Нежданно й негадано війна почалася.

То рашисти напали – зомбовані юди,
Пекла продукт, обгиджений брудом.
Варвари, орки, моральні каліки.
Враги наші люті, тепер вже навіки.

Вас, мов худобу, погнали на м'ясо
путін, шойгу та кирило у рясі.
Blitzkrieg обіцяли, гроші, медалі,
З маршем тріумф на столичнім майдані.

Села й міста намагалися стерти –
Спонсори звірства й сіячі смерті.
Та не збулося, довелось відступати,
Тисячі в полі лежать супостатів.

Смерті дитячі, розчавлені долі,
Біженці, в'язні, що гинуть в полоні,
Обстріли, бомби, ракети щоднини,
Кров'ю стікає і стогне Вкраїна.

Суд і розплата прийде неминуча,
За Харків, Херсон, Маріуполь і Бучу,
За сльози гіркі, яких вилилось море,
За втрати і біль, непоправне горе.

Та проти звірств, смертей і руїни
Стислась в сталевий кулак Україна.
Стрій монолітний: військові, цивільні,
Всі ми козацького роду, ми – ВІЛЬНІ!

Стала у стрій наша рідная мова,
Голубом миру полинуло слово,
Його скрізь почули: держави й народи,
Всі, хто мир цінує й любить свободу.

Слово благало серця людські й Бога:
Допоможіть, чим скоріш, допомоги!
Сьогодні ми стали грудьми проти ката,
А завтра він буде бомбить ваші хати.

І об'єднались могутні держави,-
Вирвать з корінням зміїні жала,
Велика, щоденно, нам йде допомога,
Кошти і зброя, задля Перемоги.

Ми переможем, настане та дата,
Світле, прекрасне й радісне свято.
Здійсниться наше бажання безмежне,-
В родині українській, Ми – НЕЗАЛЕЖНІ.

Слава Україні!
Героям Слава!